

WYROK

Warszawa, dnia 1 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Anna Osiecka-Baran

Protokolant: Tomasz Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 11 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę **Apex.IT Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa z siedzibą w Warszawie**

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy **Akrivia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie**

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża **Odwołującego** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy)** uiszczoną przez **Odwołującego** tytułem wpisu od odwołania,

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.**

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt KIO 3404/25

Uzasadnienie

Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa z siedzibą w Warszawie dalej „Zamawiający”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. *Dostawa i wdrożenie serwerów*. Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), dalej „ustawa Pzp”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 2 czerwca 2025 r. pod numerem 353018-2025.

W dniu 11 sierpnia 2025 r. wykonawca Apex.IT Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, dalej „Odwołujący”, wniósł odwołanie, zarzucając Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 226 ust.1 pkt 5) ustawy Pzp w związku z art. 16 pkt 2) ustawy Pzp, a w konsekwencji naruszenie art. 239 ust. 1 ustawy Pzp;

2) art. 134 ust.1 pkt 18) w związku art. 139 ust.1, art. 239 ust.1 i art. 253 ust.1 ustawy Pzp przez dokonanie ustalenia, iż oferta Odwołującego nie spełnia pozacenowego kryterium oceny ofert, o którym mowa w Rozdziale XV pkt 6 SWZ.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu: unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego oraz dokonania ponownej czynności oceny ofert, z obowiązkiem uwzględnienia przez Zamawiającego w toku oceny ofert, iż zaoferowany przez Odwołującego przedmiot zamówienia w zakresie pozacenowego kryterium oceny ofert, o którym mowa w Rozdziale XV pkt 6 SWZ, nie korzysta z rozwiązań producenta serwerów pod nazwą InfoSight i HPE Compute Ops Management.

Do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie przystąpił po stronie Zamawiającego wykonawca Akrivia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, dalej „Przystępujący”.

Zamawiający pismem z dnia 23 września 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie, wnosząc o oddalenie odwołania w całości. Pismo procesowe złożył również Przystępujący, wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, złożone w pismach procesowych, jak też podczas rozprawy, Izba stwierdziła, iż odwołanie podlega oddaleniu.

Izba uwzględniła przy rozpoznaniu odwołania dokumentację postępowania, w szczególności: specyfikację warunków zamówienia, ofertę Odwołującego, informację o wyborze oferty najkorzystniejszej oraz odrzuceniu oferty Odwołującego. Izba wzięła również pod uwagę stanowiska wyrażone w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, piśmie procesowym Przystępującego, a także oświadczenia i stanowiska stron oraz uczestników postępowania odwoławczego wyrażone ustnie do protokołu posiedzenia i rozprawy w dniu 26 września 2025 r.

Uwzględniając powyższe, Izba ustaliła, co następuje.

Przedmiotem zamówienia jest dostawa i wdrożenie serwerów. Zgodnie ze Specyfikacją Warunków Zamówienia, dalej „SWZ” (rozdział II pkt 2 SWZ) Przedmiotem zamówienia jest rozbudowa infrastruktury informatycznej Zamawiającego polegająca na:

- 1) dostawie serwerów wraz z zainstalowanym oprogramowaniem sprzętowym, spełniających wymagania określone w Załączniku nr 1 do Umowy (zwanym dalej jako „Sprzęt”);
 - 2) wdrożeniu Sprzętu w zakresie opisanym w Załączniku nr 2 do Umowy (zwane dalej jako „Wdrożenie”);
 - 3) zapewnieniu gwarancji jakości dla dostarczanego Sprzętu oraz wykonanego Wdrożenia przez okres 36 miesięcy od dnia podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego, o którym mowa w § 2 ust. 9
- na warunkach określonych w Umowie i jej załącznikach.

Warunki realizacji zamówienia zostały określone w Istotnych Postanowieniach Umowy, dalej „IPU”, stanowiących załącznik nr 6 do SWZ

W Załączniku nr 1 do IPU, Zamawiający określił parametry sprzętu, tj.:

- 1) wymagania ogólne sprzętu:

„Wymagania Ogólne

1. Wykonawca zobowiązuje się do dostarczenia:

- a) Minimum 2 obudów serwerów kasetowych, spełniającej wymagania opisane w Tabeli 1;
- b) Minimum 8 sztuk serwerów kasetowych każdy zgodny z wymaganiami wyspecyfikowanymi w Tabeli 2.;
- 2) wymagania minimalne dla obudowy serwerów kasetowych (w Tabeli nr 1) i wymagania minimalne dla serwera kasetowego klasy blade (w Tabeli 2).

Jednocześnie w Załączniku nr 1a do SWZ Zamawiający określił wymagania funkcjonalne, specyfikację techniczną oferowanego sprzętu.

Zgodnie z rozdziałem XV pkt 1 SWZ określono następujące kryteria oceny ofert:

- 1) Cena (K1) – 70%,
- 2) Termin dostawy i wdrożenia sprzętu (K2) – 10%,
- 3) Dodatkowa funkcjonalność sprzętu (K3) – 20%.

Opis kryteriów, w tym kryterium „Dodatkowa funkcjonalność sprzętu” wraz z podaniem wag tego kryterium i sposobu oceny ofert Zamawiający wskazał w rozdziale XV ust. 2 – 8 SWZ.

Oferty w postępowaniu złożyło dwóch wykonawców, w tj. Odwołujący oraz Przystępujący.

W dniu 1 sierpnia 2025 r. Zamawiający poinformował wykonawców o wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego oraz odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, jako niezgodnej z warunkami zamówienia, w uzasadnieniu wykazując sześć niezgodności z warunkami zamówienia, w zakresie:

- a) Załącznik nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 1. Minimalne wymagania dla obudowy serwerów kasetowych, w wierszu „Komunikacja FC”;
- b) Załącznik nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 2. Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy blade, w wierszu „Karta zarządzająca”;
- c) Załącznik nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 3. Tabela specyfikacja techniczna oferowanego sprzętu, w wierszu „Oprogramowanie do zarządzania” dot. serwera kasetowego;
- d) Załącznik nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 2. Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy

blade, w wierszu: „Oprogramowanie do zarządzania”;

e) Załącznik nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 1. Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy blade, w wierszu: „Oprogramowanie do zarządzania”;

f) Załącznik nr 1 do SWZ – Formularz oferty, w pkt 5, dla funkcjonalności, dla której zaznaczona została opcja TAK, czyli: „Wykonawca dostarczy oparte na rozwiązaniu chmurowym (SaaS) producenta dostarczonej infrastruktury Blade, która zapewnia proaktywne monitorowanie i rozwiązywanie problemów infrastruktury IT. Zaproponowane rozwiązanie musi posiadać następujące funkcjonalności określone w Tabeli 1 w rozdziale XV ust. 6 SWZ”.

Uwzględniając powyższe, Izba zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

W drugiej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu przysługiwało prawo do skorzystania ze środka ochrony prawnej, gdyż wypełniono materialnoprawną przesłankę interesu w uzyskaniu zamówienia, określoną w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, kwalifikowaną możliwością poniesienia szkody, będącej konsekwencją zaskarżonych w odwołaniu czynności.

Dalej, Izba, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu, doszła do przekonania, iż w niniejszym postępowaniu nie doszło do naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, a tym samym, na podstawie art. 554 ust. 1 ustawy Pzp, rozpoznawane odwołanie podlega oddaleniu.

Odwołujący podnosił, że Zamawiający naruszył art. 226 ust. 1 pkt 5 i art. 16 ustawy Pzp, kwestionując dokonaną przez Zamawiającego ocenę oferty Odwołującego. Zamawiający wskazał sześć ustalonych przez Zamawiającego przypadków niezgodności treści oferty Odwołującego z postanowieniami SWZ, będących podstawą faktyczną odrzucenia oferty wykonawcy.

Izba podzieliła stanowisko Zamawiającego i Przystępującego, uznając że odrzucenie oferty Odwołującego było prawidłowe, stosownie do art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, zgodnie z którym zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Zamawiający na podstawie ww. przepisu jest zobowiązany odrzucić ofertę, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Przez warunki zamówienia – zgodnie z art. 7 pkt 29 ustawy Pzp należy rozumieć warunki, które dotyczą zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Treść warunków zamówienia, to przede wszystkim zawarty w opisie przedmiotu zamówienia katalog potrzeb i wymagań zamawiającego, które mają być zaspokojone w wyniku postępowania przez zawarcie i zrealizowanie z należytą starannością umowy. Treść oferty to jednostronne zobowiązanie wykonawcy do wykonania oznaczonego świadczenia, które zostanie zrealizowane na rzecz zamawiającego, jeśli oferta złożona przez wykonawcę zostanie uznana za najkorzystniejszą i zostanie z nim zawarta umowa.

Rzeczona niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia musi mieć charakter zasadniczy i nieusuwalny, dotyczyć powinna sfery niezgodności zobowiązania zamawianego w warunkach zamówienia oraz zobowiązania oferowanego w ofercie, tudzież polegać może na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób niezgodny z wymaganiami warunków zamówienia. Możliwe być winno także wskazanie i wykazanie na czym konkretnie niezgodność ta polega, co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi i ustalonymi fragmentami czy normami warunków zamówienia.

Ponadto, uwzględniając art. 218 ust. 2 ustawy Pzp, treść oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia. Dodatkowo, zgodnie z art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, poza wyjaśnieniem treści oferty na wezwanie Zamawiającego nie są dopuszczalne zmiany oferty. Jediną możliwością korekty oferty wykonawcy jest art. 223 ust. 2 ustawy Pzp, jednak pod pewnymi warunkami. Jak podkreśla orzecznictwo Izby i Trybunału Sprawiedliwości UE zasady równego traktowania i niedyskryminacji oraz obowiązek przejrzystości stoją na przeszkodzie negocjacji między zamawiającym a oferentem w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Co do zasady oferta nie może być modyfikowana po jej złożeniu, ani z inicjatywy zamawiającego ani oferenta (wyrok TSUE z dnia 4 maja 2017 r. w sprawie C-387/14, wyrok z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie C-131/16).

Należy również podkreślić, że specyfikacja warunków zamówienia jest podstawowym dokumentem kształtującym reguły obowiązujące w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Jej postanowienia są wiążące w równym stopniu, zarówno dla wykonawców biorących udział w postępowaniu, jak i dla zamawiającego, zarówno na etapie

składania ofert, jak i na etapie ich oceny. Zamawiający nie jest więc uprawniony w toku badania ofert dokonywać swobodnej oceny, które z wymogów zawartych przez niego uprzednio w specyfikacji warunków zamówienia są mu potrzebne, a które nie. W efekcie zamawiający ma obowiązek weryfikować zgodność ofert z warunkami zamówienia pod kątem każdego wymagania, bez względu na to, czy po złożeniu ofert nadal uważa je za potrzebne, czy nie. Przeciwnie działanie, tj. rezygnacja przez zamawiającego z określonych wymagań na etapie badania ofert, stanowi naruszenie zasady przejrzystości, uczciwej konkurencji oraz równego traktowania zarówno wykonawców uczestniczących w postępowaniu, jak i tych, którzy mogliby zdecydować o wzięciu w nim udziału, gdyby wiedzieli, że spełnienie określonych wymogów nie będzie jednak weryfikowane. (vide wyrok KIO z dnia 17 czerwca 2021 r. sygn. akt KIO 1293/21).

Przenosząc powyższe rozważania na niniejszy stan faktyczny należy wskazać, co następuje.

1. Wymaganie „Komunikacja FC”

Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego wskazując, że „Wykonawca zaoferował moduł o SKU: Q2E57A. W ramach tego modułu w wersji podstawowej dostarczane są 4 moduły nadawczo-odbiorcze SFP+ FC32, podczas gdy wymagana przez Zamawiającego minimalna liczba to 8 modułów nadawczo - odbiorczych na każdy moduł we/wy.”

W załączniku nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 1. Minimalne wymagania dla obudowy serwerów kasetowych, w wierszu „Komunikacja FC”, Zamawiający określił minimalne wymagania: „Zamawiający wymaga dostarczenia min. dwóch modułów we/wy do obsługi wewnętrznych kart FC zainstalowanych w serwerach, łącznie udostępniających:

- min. 16 wewnętrznych portów min. 32G FC komunikujących się z zainstalowanymi serwerami w obudowie.
- min. 16 portów zewnętrznych min. 32G FC. Minimum 16 portów powinno być wyposażonych w moduły nadawczo-odbiorcze SFP+ FC32, po 8 na każdy moduł we/wy.

Dla dostarczonych modułów we/wy należy zapewnić:

- Funkcjonalność umożliwiającą agregację wielu łączy fizycznych w jedno łącze logiczne w celu zwiększenia wydajności sieci i odporności na awarie.”

Nie ulega więc wątpliwości, że wymogiem dla obudowy serwerów kasetowych było minimum po 8 modułów nadawczo-odbiorczych SFP+FC32 (dalej również „tranceiver’y” lub „wkładki”) na każdy moduł we/wy. Zresztą jest to okoliczność bezsporna między stronami. Bezsporne jest również, że Odwołujący zaoferował urządzenie Brocade 32Gb/20 4SFP+ Power Pack+ Fibre Channel SAN Switch Module for HPE Synergy, wskazując w wypełnionym Załączniku nr 1 do SWZ numer katalogowy SKU: Q2E57A. Spór dotyczy ustalenia, czy oferowane przez Odwołującego urządzenie zawiera 8 wymaganych wkładek, czy tylko 4.

Odwołujący podnosił, że po pierwsze w Załączniku 1a do oferty Odwołującego w wierszu „Komunikacja FC”, gdzie figuruje wymaganie: „Minimum 16 portów powinno być wyposażonych w moduły nadawczo-odbiorcze SFP+ FC32, po 8 na każdy moduł we/wy.” wstawił notę „spełnia”. Zatem w jego ocenie treść formularza nie pozostawia wątpliwości, iż Odwołujący zaoferował 8 tranceiver’ów SFP+ FC32 dla jednego urządzenia. Po drugie, liczba wkładek 32b SFP+ w urządzeniu nie jest stała. W czasie konfiguracji urządzenia na potrzeby jego zakupu można zamówić urządzenie z 4 wkładkami 32b SFP+ lub 8 wkładkami 32b SFP+. Po trzecie, Odwołujący załączył oświadczenie przedstawiciela firmy Hewlett Packard Enterprise Polska sp. z o.o., z którego wynika, że „Urządzenia Brocade 32Gb/20 4SFP można zamówić z 8 wkładkami 32b SFP+. W takim przypadku wkładki są fabrycznie instalowane. Urządzenie wyposażone w 8 wkładek ma identyczną nazwę i identyczny numer SKU (Q2E57A) jak urządzenie wyposażone w minimalną liczbę wkładek (...)”

Izba nie podzieliła powyższego stanowiska, uznając, że zaoferowany przez Odwołującego produkt zawiera 4 moduły SPF, co wynika z samej nazwy produktu (Brocade 32Gb/20 4SFP) oraz specyfikacji technicznej, gdzie widać, że moduł zaoferowany przez Odwołującego (Q2E57A) już w nazwie ma wskazane 4 moduły nadawczo-odbiorcze na moduł we/wy (4SFP). Dodatkowo, z treści oferty Odwołującego nie wynika, aby zaoferowane moduły były rozszerzone o jakiegokolwiek dodatkowe elementy. Z samej oferty wprost wynika, że Odwołujący zaoferował produkt wyposażony w 4 moduły SPF.

Równocześnie rację należy przyznać Przystępującemu, że argumentacja Odwołującego o możliwości rozbudowania tego modułu pozostaje bez znaczenia, gdyż jak wykazał zarówno Przystępujący, jak i Zamawiający (na podstawie zrzutów ekranu z konfiguracji modelu), wszelkie pozostałe moduły są dodatkowe i posiadają odrębny, unikatowy kod produktu (w przypadku dodatkowych modułów nadawczo-odbiorczych – SKU R6B12A). Skoro dodatkowe opcje posiadają odrębny kod produktu (SKU R6B12A) i są traktowane przez producenta jako oddzielny produkt z własną kartą katalogową, nie stanowią części podstawowej konfiguracji.

Odnosząc się zaś do oświadczenia złożonego przez przedstawiciela firmy Hewlett Packard Enterprise Polska sp. z o.o., Izba uznała, że powstało na potrzeby postępowania odwoławczego co wynikało z daty jego podpisania oraz pochodziło od podmiotu zainteresowanego rozstrzygnięciem postępowania odwoławczego na korzyść Odwołującego. i nie potwierdza podnoszonego zarzutu. Z ww. oświadczenia wynika jedynie, że urządzenie Brocade 32Gb/20 4SFP można zamówić z dodatkowymi wkładkami i że przy instalacji dodatkowych wkładek nie zmienia się nazwa i numer urządzenia bazowego (podstawowego).

W związku z powyższym zarzut w tym zakresie jest bezzasadny i podlega oddalniu.

2.Unikatowy numer katalogowy ILO

Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego wskazał, że „W załączniku nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 2. Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy blade, w wierszu „Karta zarządzająca” nie został podany żaden „unikatowy numer nadany komponentowi przez producenta” – Wykonawca wpisał „nie dotyczy”. Nie ma wpisanego właściwego numeru dla ILO6.”

Zgodnie z treścią Załącznika nr 1a do SWZ – pkt 3 – Tabela techniczna oferowanego sprzętu, Zamawiający wymagał dla pojedynczej obudowy serwerów kasetowych oraz dla serwera kasetowego klasy blade podania: – rodzaju komponentu, ilości, unikatowego numeru nadanego komponentowi przez producenta, nazwy i modelu wybranego parametru danego komponentu (jeżeli dotyczy).

Odwołujący w tym miejscu wpisał „nie dotyczy”. W odwołaniu wyjaśniał, że karta zarządzająca iLO6 stanowi integralny, fabrycznie wbudowany element oferowanego serwera kasetowego HPE Synergy 480 Gen11 i nie jest oferowana jako opcja stąd nie posiada numeru katalogowego.

Niemniej zgodnie z przewidzianym Załącznikiem nr 1a do SWZ – pkt 3 – Tabela techniczna oferowanego sprzętu, Zamawiający wymagał wskazania unikatowego numeru nadanego komponentowi przez producenta. Jedynie w przypadku wskazywania nazwy i modelu wybranego parametru danego komponentu pojawiło się sformułowanie „jeżeli dotyczy”; takiego sformułowania brak przy kolumnie pn. unikatowy numer nadany komponentowi przez producenta, co oznacza, że należało go wpisać obligatoryjnie.

W ocenie Izby, brak podania ww. numeru, stanowi nieusuwalny brak oferty, bowiem oznacza brak złożenia oświadczenia woli Odwołującego, co do tego jaką konkretnie kartę zarządzającą oferuje. Taki sposób sporządzenia oferty przez Odwołującego uniemożliwia zbadanie tej oferty przez Zamawiającego pod względem zgodności z wymaganiami SWZ. Tym samym, brak jakiegokolwiek elementu wymaganego w dokumentach zamówienia stanowi niezgodność treści oferty ze specyfikacją warunków zamówienia, która stanowi podstawę odrzucenia oferty - art. 226 ust. 1 pkt ustawy Pzp.

3.Unikatowy numer (P/N) oprogramowania do zarządzania serwerem

Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego wskazał, że „W załączniku nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 3. Tabela specyfikacja techniczna oferowanego sprzętu, w wierszu „Oprogramowanie do zarządzania” dot. serwera kasetowego - podano unikatowy numer 872957-B21 - HPE Synergy Composer2 Management Appliance. Podany numer to moduł zarządzania w obudowie Synergy do serwerów Synergy, a nie unikatowy numer (P/N) oprogramowania do zarządzania serwerem.

Link: Dokument do HPE Synergy Composer2:

Wykonawca dla oferowanego komponentu przyjął 1 szt., tj. per serwer kasetowy, ale wskazany komponent jest instalowany w obudowie serwera, czyli ilość powinna być per obudowa. Wprowadzony komponent nie jest związany ze specyfikacją techniczną serwera kasetowego.”

Zgodnie z treścią Załącznika nr 1a do SWZ – pkt 3 – Tabela techniczna oferowanego sprzętu, Zamawiający wymagał w odniesieniu do Oprogramowanie do zarządzania dot. serwera kasetowego podania unikatowego numeru nadanego komponentowi przez producenta.

Odwołujący w wierszu dotyczącym Oprogramowania do zarządzania wskazał numer 872957-B21 oraz nazwę i model oferowanego parametru - HPE Synergy Composer2 Appliance/OneView, co nie stanowi samodzielnego oprogramowania do zarządzania serwerami, a co sam przyznaje w treści odwołania, podnosząc, że Zamawiający słusznie zauważył, że jest to element instalowany w obudowie (frame), a nie samodzielne oprogramowanie do zarządzania serwerami.

Tymczasem, stosownie do treści Załącznika nr 1a do SWZ dla komponentu Zarządzanie jednym z minimalnych wymogów było: „System powinien mieć zainstalowane w obudowie blade minimum dwa moduły zdalnego zarządzania”.

Natomiast produkt oferowany przez Odwołującego o numerze 872957-B21 stanowi moduł sprzętowy instalowany w obudowie Synergy, a nie odrębne oprogramowanie do zarządzania serwerem kasetowym, co potwierdza sam Odwołujący, podnosząc, że platforma Synergy Composer2 zawiera wbudowane licencje do zarządzania, w tym oprogramowanie HPE OneView, które obsługuje zarządzanie serwerami kasetowymi blade oraz innymi komponentami infrastruktury Synergy, a Oprogramowanie OneView w przypadku platformy Synergy nie jest oferowane jako osobny komponent w cenniku producenta.

W związku z powyższym zarzut w tym zakresie jest bezzasadny i podlega oddaleniu.

4. Aplikacja mobilna

Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego wskazał, że „W załączniku nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 2. Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy blade, w wierszu: „Oprogramowanie do zarządzania”, Zamawiający określił minimalne wymagania: „Zainstalowane oprogramowanie producenta serwera do zarządzania, spełniające poniższe wymagania: ... „Dedykowana aplikacja na urządzenia mobilne integrująca się z wyżej opisanymi oprogramowaniem zarządzającym”

Nie zostały spełnione minimalne wymagania dla serwerów kasetowych, dot. oprogramowania do zarządzania. Zarówno do iLO6 jak i OneView nie ma dedykowanej aplikacji mobilnej. Zarządzanie jest przez przeglądarkę internetową z HTML5 (HPE OneView QuickSpecs - Mobile access Using a scalable, modern user interface based on HTML5.) HP miało aplikację mobilną ale wsparcie dla niej i dalszy jej rozwój został zakończony na poziomie iLO5. Ta aplikacja nie jest już objęta wsparciem ani dalszym rozwojem.

Linki:

HPE OneView QuickSpecs

iLO6 User Guide – nie znajduje się tutaj żadna wzmianka o iLO Mobile App

Natomiast w iLO5 User Guide – informacja o iLO mobile App jest zawarta, co potwierdza, że Aplikacja ta nie jest wspierana z iLO6 – w układach zarządzania stosowanych w oferowanych serwerach kasetowych HPE Synergy 480 Gen11.

Link: HPE iLO 5 1.40 User Guide

.”

W załączniku nr 1 do SWZ – pkt 2 - Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy blade, Zamawiający dla komponentu „Oprogramowanie do zarządzania” wymagał m.in. „Dedykowana aplikacja na urządzenia mobilne integrująca się z wyżej opisanymi oprogramowaniem zarządzającym”.

Odwołujący zaoferował oprogramowanie iLO6 oraz OneView.

Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego wskazał, że zarówno do iLO6, jak i OneView nie ma dedykowanej aplikacji mobilnej, a zarządzanie odbywa się przez przeglądarkę internetową z HTML5.

Odwołujący podnosił zaś, że kombinacja aplikacji przeglądarkowej zainstalowanej na urządzeniu mobilnym i interfejsu przeglądarkowego zainstalowanego na serwerze jako modułu wymiany danych pomiędzy przeglądarką a oprogramowaniem zarządzającym spełnia wymagania Zamawiającego, zapewniając mobilne zarządzanie.

Izba podzieliła stanowisko Zamawiającego uznając, że zarządzanie przez przeglądarkę internetową z urządzenia mobilnego nie może być utożsamiane z dedykowaną aplikacją mobilną wymaganą przez Zamawiającego. Jak słusznie zauważył Przystępujący, wskazywane przez Odwołującego aplikacje przeglądarkowe (Google Chrome, Mozilla Firefox, Microsoft Edge) są uniwersalnymi narzędziami służącymi do przeglądania stron internetowych, nie stanowią natomiast dedykowanych rozwiązań dla konkretnych systemów zarządzania infrastrukturą IT.

Okoliczność, że zarówno do iLO6, jak i OneView nie ma dedykowanej aplikacji mobilnej, potwierdza dokumentacja zamieszczona na stronie internetowej producenta rozwiązania zaoferowanego przez Odwołującego, gdzie przy wcześniejszych wersjach iLO producent wprost nazywał dedykowaną aplikacją dedykowaną aplikację do zarządzania, a w podręczniku użytkownika iLO 5 istnieje osobny rozdział poświęcony użytkowaniu mobilnej aplikacji iLO mobile app z wyszczególnieniem jak z niej korzystać na urządzeniach z system operacyjnym Android. Jeżeli zaś chodzi o iLO6 brak jest jakiegokolwiek wzmianki o aplikacji mobilnej, dostęp jest możliwy tylko przez interfejs przeglądarkowy, co potwierdza również sam Odwołujący, który na potrzeby postępowania odwoławczego podaje swoją definicję sformułowaną „Dedykowana aplikacja na urządzenia mobilne integrująca się z oprogramowaniem zarządzającym”.

Równocześnie samo oświadczenie producenta, załączone do odwołania, stwierdza jedynie, że serwerami HPE

Synergy 480 Gen11 można zarządzać zdalnie na urządzeniach mobilnych dzięki aplikacjom przeglądarkowym komunikującym się z oprogramowaniem zarządzającym serwerem za pomocą interfejsu przeglądarkowego.

Tym samym zarzut Odwołującego jest bezzasadny.

5. Zakres danych prezentowanych przez Moduł raportujący

Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego wskazał, że „W załączniku nr 1a do SWZ – specyfikacja techniczna sprzętu, pkt 1. Minimalne wymagania dla serwera kasetowego klasy blade, w wierszu: „Oprogramowanie do zarządzania”, Zamawiający określił minimalne wymagania: „Zainstalowane oprogramowanie producenta serwera do zarządzania, spełniające poniższe wymagania: ... „Moduł raportujący pozwalający na wygenerowanie następujących informacji: nr seryjne sprzętu, konfiguracja poszczególnych urządzeń, wersje oprogramowania wewnętrznego, obsadzenie slotów PCI i gniazd pamięci, adresy IP kart sieciowych, występujących alertów, MAC adresów kart sieciowych, stanie poszczególnych komponentów serwera.”

Nie zostały spełnione minimalne wymagania dla serwerów kasetowych klasy blade, dot. oprogramowania do zarządzania - w oprogramowaniu OneView do Synergy brak raportowania adresów IP kart sieciowych.

W module raportów oraz w widokach inwentaryzacyjnych OneView wyszczególnione są identyfikatory sprzętowe (MAC, WWPN) i dane ogólne (model, SN, PN), natomiast brak jest kolumn lub pól z adresami IP przypisanymi do kart sieciowych serwerów.

Link: HPE OneView 9.3 User Guide for HPE Synergy

“.

Zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla serwera kasetowego klasy blade (załącznik nr 1a do SWZ) zawartymi w wierszu „Oprogramowanie do zarządzania” zainstalowane oprogramowanie do zarządzania ma posiadać m.in. moduł raportujący pozwalający na wygenerowanie następujących informacji: nr seryjne sprzętu, konfiguracja poszczególnych urządzeń, wersje oprogramowania wewnętrznego, obsadzenie slotów PCI i gniazd pamięci, adresy IP kart sieciowych, występujących alertów, MAC adresów kart sieciowych, stanie poszczególnych komponentów serwera.

Odwołujący w wierszu dotyczącym Oprogramowania do zarządzania wskazał następujące oprogramowanie - HPE Synergy Composer2 Appliance/OneView.

Zamawiający uznał, że oprogramowanie zarządzające zaoferowane przez Odwołującego nie ma modułu raportującego pozwalającego na raportowania adresów IP kart sieciowych, bowiem w module brak jest kolumn lub pól z adresami IP przypisanymi do kart sieciowych serwerów. Odwołujący zaś podnosił, że zaoferowane oprogramowanie prezentuje adresy IP przypisane do kart sieciowych serwerów, prezentując wydruki ekranów potwierdzających dostępność powyższych danych dla użytkownika oprogramowania.

Zgodzić należy się z Zamawiającym, że przedstawione wydruki potwierdzają jedynie, że zaoferowane oprogramowanie umożliwia wyświetlenie adresu IP kontrolera oraz że uzyskanie rzeczywistych adresów IP kart sieciowych wymaga dodatkowego przejścia, tj. „kliknięcia”. Takie oprogramowanie nie spełnia wymogów Zamawiającego. Nie można bowiem twierdzić, że moduł raportujący może generować informacje odwołując się do zewnętrznej aplikacji czy ręcznej nawigacji.

6. Proaktywne monitorowanie i rozwiązywanie problemów infrastruktury IT

Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego wskazał, że W załączniku nr 1 do SWZ – Formularz oferty, w pkt 5., w tabeli Wykonawca zaznaczył pole TAK dla funkcjonalności: „Wykonawca dostarczy oparte na rozwiązaniu chmurowym (SaaS) producenta dostarczonej infrastruktury Blade, która zapewnia proaktywne monitorowanie i rozwiązywanie problemów infrastruktury IT. Zaproponowane rozwiązanie musi posiadać następujące funkcjonalności określone w Tabeli 1 w rozdziale XV ust. 6 SWZ.”

Aktualne rozwiązanie do zarządzania chmurowego InfoSight nie wspiera już serwerów. Zarządzanie serwerami przeszło do produktu chmurowego HPE Compute Ops Management, a to oprogramowanie do serwerów na dzień złożenia oferty jest niedostępne na terytorium Polski.

Link:

”

Równocześnie w informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty Zamawiający wskazał, że oferta Odwołującego nie była oceniana.

Zgodnie z rozdziałem XV pkt 6 SWZ jednym z kryteriów była Dodatkowa funkcjonalność sprzętu. Punkty w kryterium „Dodatkowa funkcjonalność sprzętu” były przyznawane za różne funkcjonalności, w tym „Wykonawca dostarczy oparte na rozwiązaniu chmurowym (SaaS) producenta dostarczonej infrastruktury Blade, która zapewni proaktywne monitorowanie i rozwiązywanie problemów infrastruktury IT. Zaproponowane rozwiązanie musi posiadać następujące funkcjonalności (Tabela 1)”.

W załączniku nr 1 do SWZ – Formularz oferty, w pkt 5., w tabeli Odwołujący zaznaczył pole „TAK” dla funkcjonalności.

Zamawiający uznał, iż Odwołujący nie jest w stanie zapewnić spełnienia powyższego wymagania, stąd zakwalifikował tę sytuację jako niezgodność treści oferty z treścią SWZ.

W przypadku nawet gdyby uznać, że Odwołujący nie spełnia ww. wymogu (choć w treści odwołania próżno szukać jakiegokolwiek merytorycznej argumentacji Odwołującego, Odwołujący nie wskazał w jaki sposób spełnia ww. funkcjonalność), należało nie wskazywać powyższej okoliczności jako jednej z podstaw odrzucenia oferty, skoro oferta Odwołującego nie była oceniana i podlegała odrzuceniu z innych powodów, o których mowa powyżej.

W okolicznościach badanej sprawy, pomimo potwierdzenia w tej części zasadności zarzutu, zarzucane naruszenia przepisów ustawy pozostają bez wpływu na wynik postępowania. Izba uznała, że zachodzi podstawa do oddalenia w tym zakresie w oparciu o art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy. Przepis ten nakazuje Izbie oddalić odwołanie, jeżeli stwierdzone naruszenia przepisów ustawy nie miało lub nie może mieć istotnego wpływu na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. Zatem skoro oferta Odwołującego została prawidłowo odrzucona z postępowania, co wskazano powyżej, to hipotetyczne zmniejszenie podstaw faktycznych tego odrzucenia nie wpłynie na wynik postępowania i dokonany przez Zamawiającego sposób oceny ofert.

Równocześnie odnosząc się do stanowiska Odwołującego (str. 3 odwołania), że Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego nie skorzystawszy z prawa wezwania Odwołującego do wyjaśnień w trybie art. 223 ust.1 ustawy Pzp należało dojść do wniosku, że Zamawiający nie miał żadnych powodów, aby kierować do wykonawcy wezwanie do złożenia wyjaśnień treści oferty w trybie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp odnośnie zaoferowanego produktu. Zgodnie bowiem z tym przepisem wezwanie takie kieruje się do wykonawcy w sytuacji, gdy po stronie zamawiającego pojawią się jakieś wątpliwości co do przedmiotu świadczenia. Innymi słowy oświadczenie oferenta co do przedmiotu świadczenia musi być z jakichś powodów niejednoznaczne. Tymczasem Odwołujący zaoferował zamawiającemu urządzenie, które zgodnie z ogólnodostępnymi informacjami znajdującymi się na stronie internetowej producenta występują w konfiguracjach niezgodnych z wymaganiami Zamawiającego. Przykładowo, Odwołujący nie wskazał Zamawiającemu w szczególności, że oferuje jakąś niestandardową wersję produktu, tj. wyposażoną w dodatkową opcję – 8 wkładek. Próba wyjaśnienia tej kwestii stanowiłaby zatem niedopuszczalne w świetle art. 223 ust. 1 ustawy Pzp negocjowanie przez Zamawiającego treści oferty Odwołującego dokonywane po upływie terminu składania ofert. Takie działanie ze strony Zamawiającego godziłoby także w zasadę równego traktowania wykonawców.

Ponadto, Zamawiający nie jest obowiązany do wzywania wykonawcy do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp w każdej sytuacji, w której zachodzi podstawa do odrzucenia oferty na zasadzie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Jeżeli zamawiający stwierdzi istnienie takich okoliczności i okoliczności te nie budzą jego wątpliwości, obowiązek wzywania wykonawcy do złożenia wyjaśnień nie zostaje zmaterializowany.

Wobec powyższego Izba stwierdziła, że Zamawiający zasadnie odrzucił ofertę Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, jako niezgodną z warunkami zamówienia.

Z uwagi na brak potwierdzenia się naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zakresie zarzucanym przez Odwołującego, niezasadny okazał się zarzut naruszenia art. 239 ust.1 ustawy Pzp. Zamawiający dokonał prawidłowej oceny ofert w postępowaniu.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca:.....